

KOROŠKI SLOVENEK

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 5000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 700 kron.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Leto III.

Dunaj, 6. junija 1923.

Št. 23.

Volitve!

Letošnjo jesen nas čakajo nove volitve, ker poteče ustavodajnim zborom triletna poslovna doba. Ako ne pride vmes kaj posebnega, bodo pozvani volilci v Avstriji na dan 14. oktobra t. l. na volišča, da izvolijo nove poslance za narodno skupščino in deželne zbornice. Volili bomo letos pa tudi nove občinske odbore.

Uverjeni smo, da nam ni treba šele pojasnjevati pomena volitev. Saj vidimo pri vsakih volitvah, kako se pehajo in delajo z največjim naporom vse stranke, da pridobijo čimveč glasov in z glasovi svoje zastopnike za občinske odbore, deželni in državni zbor. Ravno v teh dveh letih po plebiscitu smo imeli koroški Slovenci dovolj prilike, da se prepričamo, kako neobhodno potrebno nam je, da imamo v vseh teh korporacijah moč svojega zaupanja, ki zastopajo naše težnje in se potegujejo za naše pravice. Vsaki volilni uspeh pa je odvisen v prvi vrsti od dobre organizacije in strankine discipline. Dolžnost slehernega koroškega Slovenca mora biti tedaj, da se bo držal navodil in sklepov, ki jih bo izdala za volitve naša stranka, to je politično in gospodarsko društvo v Celovcu. Nihče naj se ne da premotiti od priljubljenih nasprotnikov, ki bodo agitirali z zgovornimi besedami in vsakovrstnimi obljubami za vaše glasove. Kaj veljajo take obljube, vemo prav dobro, zlasti izza časa plebiscita.

Za bodoče volitve namerava narodna skupščina spremeniti volilni zakon; vendar se glede te spremembe stranke ne morejo zediniti, ker gre predvsem zato, ali se naj upelje volilna obveznost ali ne in kako je razdeliti poslanske mandate za narodno skupščino. Volilna obveznost je naperjena predvsem proti socialnim demokratom; ker pa tudi vsenemci

niso preveč navdušeni za njo, se odločitev zavlačuje. Eno pa je že danes gotovo: volilna borba, na katero se pripravljajo vse stranke z mrzlično hitrostjo, bo izvanredno ljuta in srdita.

Državni kancler dr. Seipel, vodja kršč.-socialne stranke v Avstriji, je že opetovano izjavil, tako tudi na zborovanju v Celovcu, da se bodo vršile nove volitve pod parolo: za sanacijo ali proti sanaciji v smislu ženevske pogodbe. Med meščanskimi strankami, ki imajo sedaj vlado v rokah in opozicijskimi socialdemokrati se bo bil tedaj glavni volilni boj. Vsekakor pa obstoja med meščanskimi strankami samimi, to je med kršč. socialci na eni ter vsenemci in Bauernbundom na drugi strani dovolj nesoglasja in ljubosumnosti, tako, da je le malo verjetno, da pride med njimi do takomenovane „Einheitsfront“, to je skupnega nastopa proti socialdemokratom.

Tudi na Koroškem stopa volilni boj že v ospredje dnevne politike. Začetek so napravili krščanski socialci in socialdemokrati z „Massenversammlungen“ v Celovcu in Spitalu. O Binkoštih so zborovali v Celovcu vsenemci. Torej se vse stranke že pridno pripravljajo za prihodnje odločitev. Razodeva nam pa tudi pisanje listov, ki postaja vedno bolj strastno in nestrpno, da se nahajamo na poti k volitvam. Graška „Tagespost“ ugotavlja v nekem dopisu, priobčenem iz Dunaja na uvodnem mestu, da so se vnele volilne strasti pre zgodaj, kakor bi ne mogli dočakati usodnih dni meseca oktobra...

Vsak organiziran delavec plača tedensko za volilni sklad 1000 K. Na ta način bodo zbrali socialdemokrati za volitve do oktobra več milijard. Ali bi ne bilo priporočljivo in potrebno, da uvedemo tudi mi za našo stranko enkratne prispevke za tiskovni, ozir. volilni sklad, ki naj bi jih uplašal vsaki koroški Slo-

venec? Pri zadnjih volitvah je bilo oddanih za kor. slovensko stranko okroglo 10.000 glasov. Ako bi daroval vsaki volilec samo 1000 K, bi znašalo to 10 milijonov kron. S tem bi imeli poskrbljeno kritje za glasovnice in najpotrebnejši tisk za volitve.

Slovenci na Koroškem! Ne dajte se begati v volilnem boju od naših nasprotnikov, marveč se držite edinole tega, kar bodo sklenili in priporočali zaupniki naše stranke. Skrbite in delajte na to, da bomo koroški Slovenci pri volitvah nastopili prav tako složno kakor so nastopili Nemci v Jugoslaviji, ki so dosegli vsled tega najlenše uspehe! Prispevajte in agitirajte za tiskovni (volilni) sklad!

Seja deželnega kulturnega sveta dne 24. maja.

Predsednik Šumy poroča: O priložnosti agrarnega tedna se je na Dunaju vršil sestanek predsednikov kult. svetov. Na tem sestanku so se predsedniki razgovarjali: 1. Z ameriškim „Društvom prijateljev“, katero je na Nižjeavstrijskem že veliko storilo, da poskrbi mestom mleka. Društvo je dalo doslej Nižji Avstrijski 2600 krav in jih namerava kupiti še več ter dati posestnikom pod pogojem, da odda dotični posestnik na leto 1260 litrov mleka in obrestuje kupno ceno z 10%. To stvar hočejo vpeljati tudi v Solnogradu in Inomostu. Predsedniki se za to reč niso preveč zavzeli, bolj so priporočali, da se deželam pomore do zadostnega števila dobrih plemenskih bikov po znižani ceni. Za Koroško se je reklo, da potrebuje 50 juncev, za vso Avstrijo se jih potrebuje 400. Društvo je volje, to akcijo voditi le pol leta, potem naj stvar prevzameta ali država ali dežela. Več bo izdalo, ako se v

PODLISTEK

Zvonimir Kosem:

Zlata Riba.

Naj vam povem, ljubi moji, še pravljico o zlati ribi, kakor jo je pripovedoval mornar Šime, ko je v temni noči rohnel okrog nas vihar, igraje se z našo usodo kakor s povezanimi jadrni in škripajočimi jambori nad nami.

Kadar je na morju vihar, tedaj imajo na dnu morja velik praznik; kadar se barke pogrezajo, tedaj tam spodaj plešejo. Zlata riba, kraljica podmorskega kraljestva, pride ob takih časih iz svojega gradu na dvorišče, žnjo vse njeno spremstvo, ki ga nima številnejšega nobena kraljica na zemlji. Njena krona, iz samih biserov sestavljena, je več vredna kakor bogastvo vseh kraljev in cesarjev na svetu. Tisoč rdečih ribic, najlepših dvorjanic, ji streže noč in dan z jedjo in pijačo, tisoč je njenih stražnikov, črnih rib, na milijone pa ima pekornih bledih sužnjev, ki ji zbirajo bogastvo po vseh delih prostranega morja ter z biseri polnijo dvorane njenega gradu. Čim več popljenih bark, tem večje je bogastvo zlate ribe, toliko sijajnejši njen grad. Vsak vihar je za podmorsko kraljico znamenje novega sijaja. Vse pleše tedaj, rdeče dvorjanice, črni stražniki in blede sužnji, najbolj pa ona sama, zlata riba, na glavi dragoceno krono.

Pa poslušajte, česa se domislijo nekoč sužnji! Da ni to pravično, da nosi zlata riba krono in samo kraljuje, oni, sužnji, pa ji brez plačila znašajo bogastvo iz popljenih bark; medtem ko ona veseliači, sita vseh sladkosti, trpe sužnji glad; oholost, poglavitno lastnost zlate ribe je treba uničiti. Sklenejo torej ubiti svojo kraljico, da bo zasijala svoboda po vsem podmorskem kraljestvu. Dogovorijo se s stražniki in dvorjanicami ter po noči zastrupijo zlato ribo, njeno bleščečo krono pa si natakne na glavo zadnji suženj in postane tako novi kralj.

Svoboda zdaj si zasijala vsem!

Prvi teden svojega vladanja napravi novi kralj pojedino in povabi nanjo vse sužnje, stražnike in dvorjanice. Od zore do mraka plešejo, vriskajo, pijejo in se gostijo. Kralj sam pleše, vriska in vsakogar objema in vsakomur pravi: brat! To je pravica, enakost, glejte, bratje moji!

Drugi teden reče novi kralj: „Zdaj sem pa sit plesa, vina in potic, grem spat. Zbogom za ta čas!“ Zaklene se v grad ter leže v svojo šifoko posteljo, dvorjanice mu zapojejo, da bo lepše sanjal, stražniki pa se strnejo v goste vrste okrog gradu, da bo spal kralj brez skrbi. Sužnji, od veselja in vina pijani, smrče kmalu v spanju in sanjajo o nebesih, ki jih bodo imeli zdaj pod novim kraljem.

Silen vihar zbudi kralja in straže iz globokega spanja. Takoj poveznejo poslušne dvorjanice vstalemu kralju krono na glavo, ogrnejo ga s pozlačenim plaščem. Žareč v kraljevskem sijaju, stopi nekdanji suženj dostojanstveno iz gradu na dvorišče. Straža se mu prikloni do tal. Kralj se milostno nasmihlja na desno in levo. Naenkrat zapazi, kako drvi jo od vseh strani proti njemu sužnji in mu kličejo: Brat, brat! Od jeze se podbuhlijo kralju oči in z mogočnim glasom zagrm: „Nesnaga predrzna! Takoj izpred mojega obličja! Jaz naj bi bil vaš brat? Ne vaš brat, vaš kralj sem! In kralj vam zapoveduje: Na delo, družal lena! na delo sužnji moji!“

Osupli pobegnejo sužnji z dvorišča. A kmalu se zberejo v tesno gnečo, da se posvetujejo, kaj jim je storiti.

„Ubijmo ga!“

„Krono si je dejal na glavo in zdaj je med njim in med nami hud most!“

„Most, ki ga je treba porušiti; mislili smo, da smo zlato ribo ubili, a je nismo. Nova zlata riba vlada med nami, nič boljša kot prva!“

„Smrt novemu kralju! Smrt novemu zatiralcu! Smrt novi zlati ribi!“

To sklenejo, navalijo na kraljev grad in kralja ubijejo.

Drugega kralja, drugačnega vladarja! Tega mnenja so tudi milookne dvorjanice

državnem zboru vložil predlog za pospeševanje deželne kulture.

2. Za oskrbovanje državnega žrebca je bilo svojčas določeno, da žival preide po osmih letih brezplačno v last dotičnega gospodarja. V republiki se je ukrenilo, da žival ostane državna last. A vsled tega se ljudje ne zanimajo več za te žrebce in država mora zopet preiti na staro. Predlagalo se je, da naj žrebec postane last gospodarja s 14. letom. Na ta način bi moral, kdor prevzame triletnega konja, skrbeti zanj 11 let, kdor pa sprejme 11letnega, le tri leta; naj bi se oboje nekako združilo.

3. Poljedelska visoka šola predlaga, naj se napredovalni pouk tako uredi, da se gospodarstvo poučuje tudi na ljudskih šolah, in ta pouk naj se poveri akademično izobraženim učiteljem. Posvetovanje temu ni pritrnilo; napredovalni pouk naj nadaljuje ljudsko šolo v tistih letih, ko je mladi človek ves neumen, in za tak pouk ni treba visokošolsko izobraženih učiteljev, zadostujejo ljudski učitelji, ki so se za to pripravili na kurzih.

4. Potem se je vršilo posvetovanje o tarifih za kmečke potrebščine: za umetna gnojila, krmo, semena se je dosegla nižja vozna. Za živino, ki se spravlja na planine, se je doseglo, da pride v drugo nižjo tarifo, to je 45% ceneje kakor zdaj, ako se pošilja več ko 20 glav, se bo računala vozna po vporabljeni površini, kar pomeni zopet znižanje 20%. Sadje in mošt se bosta vozila po znižani ceni, isto se bo, kakor se sme upati, doseglo še za cement.

5. Govorilo se je o davku na blagovni promet. Ministrstvo še ni izdalo naredbe, ki bo ta davek pavšalirala, a računa se s tem, da se bo promet cenil približno šestkratni čisti donesek zemljišča v zlatu. (Kdor ima 100 K čistega doneska, bi se mu promet cenil na 9 milijonov, davek znaša letos 1%, to je 90.000, prihodnje leto 2%, t. j. 180.000 K.)

6. Neprijetna so pogajanja radi pristojbin pri oddaji posestev. Pred vojsko se je plačevalo pol do pet odstotkov, različno po sorodstvu. Ako se danes vzame tista mera, bi se plačevalo 20 do 60%, to pa ni več davek, marveč konfiskacija premoženja. Predlagalo se je, naj se stari davek valorizira s številko 4000, kar bi potem dalo približno isti davek, ki se je nameraval naložiti l. 1919, ko se je napravila ta postava. Naj se ne pozabi, da ima mladi posestnik veliko težav, ko mora izplačevati brate in sestre, ko še nima svojih ljudi, da bi mu pomagali delati.

7. O zavarovanju kmečkih ljudi za bolezní se je obširno govorilo. Naj se omogoči zavarovanje vse družine, a kdor to želi in se hoče zavarovati, mora zavarovati vse svoje ljudi.

Priporočalo se je, naj se ne izplača bolniških podpor gospodarju, ki se sporazumno s poslom obveže, da posla v slučaju bolezni oskrbi skozi 4 tedne. S tem bi se plačilo znižalo ponekod za 25%. Stroški za zdravnika, zdravila in bolnišnice pa se le ne dajo znižati. Bolniško zavarovanje se bo izročilo poljedelskemu ministru in plačevanje se bo pavšaliralo.

Delovni red za kmečke posle. Preds. Šumy poroča, da je deželna vlada poizvedovala pri občinah, kako se obnese novi delovni red za kmečke posle. Poročila prihajajo: Ljudje se kakor svojčas pritožujejo, da delavci odhajajo brez odpovedi. Gospodar ima sicer pravico, ljudi v takem slučaju tožiti, a kako naj hlapec plača odškodnino in stroški tožbe pridejo le na kmeta! Treba bi bilo ljudi spraviti do spoznanja, da imajo tudi oni svoje dolžnosti. Kulturni svet bo izdelal nov načrt. Pomanjkanje delavcev zdaj ni toliko kot je nekdanj bilo, a vendar je hudo blizu mest in v letoviščih. Zelo čudno prihaja pomanjkanje delavcev vsled podpiranja brezdelnih ljudi. Govornik opozarja, da zapušča mnogo krepkih ljudi Nemčijo in da se bo morebiti dobilo takih delavcev.

Posl. Trausnig potem utemeljuje svoj predlog: Če visoki davki kmeta ne ubijejo, ga bo pomanjkanje poslov. Gospodar hlapcu, ki v ponedeljek ne dela, ne sme besede reči, ako noče, da mu kar odide; davek sme zanj plačevati za vse leto, a da bo tudi ostal vse leto, tega ne ve. Tako se kmetu nalagajo bremena, varstva pa nima nobenega; tako bo prišel tja, kjer ga gotovi krogi hočejo imeti. Naj se ljudje, ki so po letu 19. odšli v tovarne, zdaj vrnejo! Treba bi tudi bilo zabraniti, da ne pojdejo mladi ljudje, ki še niso 20 let stari, vsi v tovarne. Treba bi bilo zopet vpeljati poslovno knjigo, katera je pomembna tudi za posla; pridni ljudje so nanjo ponosni.

Socijalni demokrat Kagl (Vetrini) govori zoper Trausniga: Kmetje zaostajajo in s plačo ne konkurirajo z industrijo; delavcev iz Kranjske več ni k nam, in posli imajo pri kmetu premalo pravic. "Ako nastane kak prepir, naj se ljudje poslužijo občinskega posredovalnega urada! Nazadnje grozi, da si bojo kmečki posli sami pomagali in potem se bojo kmetom odprle oči.

Šluderman opozarja na dejstvo, da ravno delavci ne puste sem tujih delovnih moči. Opeka se je poprej delala z laškimi delavci, teh naši več ne puste v deželo.

Supersberg konstatira, da njegovi ljudje vselej prosijo, naj jim zapiše spričevalo, da so pri njem služili, ker so ponosni na svojo dolgoletno službo. Socijalni demokrati hočejo v službe spraviti svoje slabe ljudi, zato ne marajo poslovne knjige.

Msgr. Podgorc: Naj se ne pravi, da so gospodarji zoper delavca in socijalni demokrat jih zagovarja! Kmet ne more izpolnjevati delavcu vseh želj, ker nima! G. Kagl trdi, da so ljudje okoli Celovca tako slabo plačani! Saj vemo, da je bila suša in da je črv uničil žetev; ako bo hlapec zahteval na mesec 800.000 K, jih kmet ne more dati in rekel mu bo: Idi pač, saj te ne morem držati. Vemo pa, da tovarne stojo in odstavljajo ljudi. Ko se je napravil novi poslovski red, smo vsi mislili, zdaj bo kmet mogel poskrbeti za svoje ljudi, prizidati za hlapca sobico, dati mu lastno peč in luč, a že vidimo, da kmet tega več ne more. Nato pa prihajajo agitatorji in ščuvajo ljudi zoper kmeta! Kmet potrebuje hlapca ali tudi hlapec kmeta, zato je treba, da se sporazumeta. Treba je dvigniti kulturo, treba ljudi vzgajati k delu in ko bo kmet kaj imel, bo posla mogel bolje oskrbeti.

Kagl na to odgovarja, da tudi on nima obleke, da bi šel v cerkev. Kmetijstvo naj se dvigne po zadrugah, če treba s prisilnimi zadrugami in naj se odpravi trgovec, ki cene podražuje.

Izvoz živine. Dunajska delavska zbornica je napravila vlogo na državnega kanclerja, v kateri pravi, da se iz Avstrije izvažajo preveč klavne živine pod naslovom, da je plemenska in da zato primanjkuje mesa. Na Koroškem o tem ni govora: Deželna vlada je dovolila izvoz 4000 glav, došlo je le 400 prošenj in konečno se niti teh ni moglo prodati. Nasprotno je pa „Viehverwertung“ poslala na Dunaj 2133 goved.

Podpore. Ing. Scheuch: Za podporo je bilo 360 milijonov na razpolago, od te svote se je izplačalo že 120 milijonov, vrhutega se obeta 30 milijonov za podpiranje mlekarstva. Od tega denarja se mora 70% porabiti za podpiranje živinoreje, 30% pa za pospeševanje reje drobnice, kuretine, kuncev itd. Treba bo ustanovljati živinorejske organizacije, katerih imamo do zdaj le 11; treba bo nadzorovati krmljenje in molžo, posebno bo treba skrbeti, da se vzredi juncey. Za spodnjo Koroško se bojo napravili planinski pašniki za bike. V večji meri se bojo delile nagrade za lepo živino. Za spodnjo Koroško bo treba gojiti domače svinjsko pleme in skrbeti bo treba, da se nastavi po raznih vaseh plemenskih mrjasev.

Za bčelarstvo se bo skrbelo s potovalnimi učitelji in napravilo bčelarskih kurzov. Učitelji pojdejo na mlekarske šole v Allgäu in na Predalsko in bojo prihodnje leto prirejali pri nas sirarske kurze.

in mrkogledi stražniki. A kdo naj kraljuje? Sužnji so dali slab zgled. Zato posadijo krono na glavo prvemu izmed stražnikov, ki postane tako njihov kralj.

Prvi mesec pojedina, petje, vriskanje in in ples. To je kralj, ljubi moji! Nikoli se ne naveliča plesati, nikoli se ne sramuje trčiti s kormerkoli in piti na zdravje vseh okrog.

Zdaj bo vendar enkrat konec trpljenja na dnu morja. Živela ljubezen, pravica!

Drugi mesec spanje kralja v gradu in hrčanje po dvorišču ležečih, od veselja omamljenih sužnjev. Ne samo speči, tudi bdeči sanjajo, kako plavajo nebesa zviška navzdol, da ostanejo na dnu morja za vse čase.

Tretji mesec si pomane novi kralj oči, se izkobaca iz postelje in stopi iz gradu. Kar pa kralj ugleda na dvorišču, to je nekaj takega, česar kraljevski ponos ne prenese. Sužnji se kopičijo okrog njega — vsak mu hoče stisniti roko.

In že rolni nad njimi nekdanji stražnik: „Kaj ne vidite moje zlate krone? Troje korakov proč od mene in na kolena — kralj stoji pred vami! Potem pa takoj na delo, lenuhi!“

Milijon nastežaj odprtih ust, milijon presečenih oči. Daleč od gradu ugotovijo zbrani sužnji, da so se v izvolitvi novega kralja bridko varali.

„Zatiral nas ne bo nihče!“

„Ubili smo že dvoje zatiralcev, dvoje zlatih rib — ubili bomo tudi tretjega zatiralca, tretjo zlato ribo.“

Se tisti večer se valja stražnik-kralj v mlaki lastne krvi sredi gradu.

Ne sužnji, ne stražniki — dvorjanice bodo rešile čast podmorskega kraljestva in dokazale, kako je treba vladati pravično. Z dragoceno krono na glavi postane sladkooka dvorjanica izvoljena kraljica.

Prvo leto pojedina, kakršne ni priredil doslej še noben kralj in nobena kraljica v veselstvu: iz dneva v noč, iz noči v dan ob obložnih mizah petje, vriskanje in ples.

Drugo leto spi in počiva vse, kraljica, dvorjanice, stražniki in sužnji. Če kdaj — zdaj se ne bodo odmaknila tako težko pričakovana nebesa od sanjajočih oči nikoli več.

Tretje leto pogleda kraljica iz gradu na dvorišče. Sužnji, veselite se, kajti kraljica vam poreče: „Leto dni smo se skupno gostili in veselili, leto dni smo skupno počivali — zdaj pa bomo skupno tudi delali, kakor delajo bratje in sestre v družini.“ Res je, da nosi kraljica krono iz zlata, pa ta kraljica je vaša sestra, bratje sužnji! Zlata riba je gledala strogo in ošabno — dvorjanici-kraljici zro oči milo in smehljaje v ta lepi božji svet.

In dvorjanica-kraljica reče sužnjem:

„Bratje moji — ali je že videl kdo na svetu večje lenuhe od vas? Ali ne poznate postav,

ki ukazujejo sužnjem delo, kraljicam pa potiskajo pod noge mehko sedalo in v roke bič? Jaz, vaša kraljica, vam zaukazujem: Na delo, hlapci moji — počivanja je bilo dovolj!“

Razočarani vderó sužnji v grad.

„Posmehuje se nam!“

„Nova zlata riba!“

„Zakoljimo jo!“

Zapoved kraljičima nagla, obračun užaljenih sužnjev še hitrejši.

In podmorsko kraljestvo zopet brez vladarja. Bleščečo krono obesijo sredi najlepše dvorane in poležejo pod njo kakor martinčki pod solncem.

Pa zavzdihne prvi:

„Kdo naj nam vlada poslej?“

Za prvim drugi:

„Da bi dočakali tisti čas, ko bi mogli zlato ribo zares ugonobiti!“

Za drugim tretji:

„Pravica mora zavladati na dnu morja! Poskusimo še enkrat!“

Poskusijo vnovič pri sužnjih. In krona prične vnovič romati z glave na glavo. Čudovito: glave padajo — krona od krvi oškropljena, tisočkrat prokleta, pa ostane, kakor v posmeh sužnjem...

Dokler prebivalci podmorskega kraljestva vsi obupani ne spoznajo:

„Zlate ribe ni mogoče ugonobiti!“

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Frontkämpferji so imeli preteklo nedeljo na Karlovem trgu na Dumaju blagoslavljanje svoje zastave. Slavlja so se udeležili mnogi generali stare Avstrije, med njimi Konrad Hötendorf, nadvojvoda Franc Salvator i. dr. Po končani slavnosti se je vršil spreved po Ringu, ki je mirno potekel.

Avstrijski delegati so končali pogajanja s švicarskimi bankami, ki prevzamejo 25 milijonov švicarskih frankov avstrijskega posojila Zveze narodov. V zadevi posojila se je peljal generalni komisar dr. Zimmermann v London. Izjavil je, da Avstrija ne prihaja k tujim državam beračit, temveč kot država, ki nudi za posojilo dobre garancije; pridni avstrijski narod se bo kmalu opomogel.

Nemčija.

Padec marke. Padanje nemške marke je koncem maja nekoliko počivalo, a zadnjega maja je nastopil zopet oster padec, tako da je na curiški borji notirala nemška marka istega dne že čisto blizu višine avstrijske krone ter prišla naslednje dni končno pod avstrijsko krono. Nemcem je silno mnogo škodovala ruska akcija, o kateri so bili prepričani, da ne bo trajala mnogo časa. Pa so se zmotili in njihova trmasta „Durchhaltungspolitik“ je žela neuspeh, ki je prinesel Nemčiji več škode kakor bi jo nekoliko ugodnejša rešitev reparacijskega vprašanja. Povečanje uvoza premoga iz drugih držav vsled zasedbe Porurja obremenjuje v zelo visoki meri nemško plačilno bilanco. Ponovno naraščanje tečajev tujih plačilnih sredstev bo zopet dvigalo val draginje, ki občutno zadeva v prvi vrsti delavske in srednje sloje. Nezaupanje državljanov v lastno valuto povzroča v gotovih predmetih celo večje naraščanje cen kakor je po trenutnem stanju vrednosti marke opravičeno. Obetajo se torej neprestana mezdna gibanja in stavke. Komunisti so povsod z vso silo na poslu in širijo duh upora proti sedanjemu političnemu stanju. V več mestih je prišlo do nemirov, ki so se v Bautzenu razvili v krvave poboje. Množica je plenila trgovine, demolirala policijsko ravnateljstvo in razbijala po ulicah. Prišlo je opetovano do ljutih bojov s policijo, ki je morala rabiti orožje. Demonstranti so oboroženi z revolverji in puškami.

Nova nemška nota. Francija in Belgija sta pripravljene prisiliti Nemčijo še z drugimi silami k plačilu reparacij. Anglija, ki igra med Nemčijo in Francijo posredovalno vlogo, zahteva, naj plača Nemčija letno 650 milijonov zlatih mark. Nemčija polagoma uvideva, da s svojo trmo ne pride do zaželjenega cilja, zato je začela popuščati in prihaja vedno z novimi reparacijskimi predlogi. V kratkem preda nov reparacijski predlog, v katerem zahteva štiriletni moratorij, po preteku katerega je pripravljena plačati vsako leto po eno milijardo zlatih mark vojne odškodnine, in sicer skozi 20 let. Ta svota bi se zvišala, ako bi Nemčija gospodarsko lahko prenesla še večje žrtve.

Jugoslavija

Iz Beograda se poroča, da se bo vršila v Parizu konferenca delegatov vseh slovanskih držav. Posvetovali se bodo o skupni zunanji politiki, o ustanovitvi gospodarske centrale v Pragi ali Beogradu in kulturnih vprašanjih Slovanstva. Ob tej priliki se bo ustanovila tudi vseslovanska liga.

Zadnji čas je položilo več makedonskih komitaških čet svoje orožje v roke jugoslovanskih oblasti in se predalo, ker je bilo postreljenih in ujetih več voditeljev, in ker je od obeh strani pritiskala na nje redna vojska. Podpore niso mogli od nikoder več pričakovati, da jim ni preostalo drugega kot predaja, kar bo zopet na odnošje med obema slovanskima državama ugodno uplivalo.

Paritetna komisija nadaljuje sedaj svoje delo v Rimu. Kakor poročajo listi, obstojajo med obema delegacijama še vedno načelna nespotsva, da se na ugoden izid predačasno ne more sklepati.

Obnova balkanske zveze. Zastopniki male antante v Lozani zelo delujejo na to, da se po-

novno sklene zveza balkanskih držav. Grški minister Aleksandris je odpotoval iz Lozane v Bukurešto in za tem potuje v Beograd. Grški zunanji minister se bo z romunsko in jugoslovansko vlado posvetoval o načrtu za vsprejem Grške v malo antanto. Pozneje naj bi sledila ustanovitev zveze balkanskih držav, v katero naj bi pristopila tudi Bolgarska.

Poljska.

Po ostavki stare vlade je sestavil Witos novo vlado. V govoru, ki ga je imel v sejm (parlamentu), je izjavil, da Poljska živi v najprijaznejših odnošjih s Francijo, ki so se še stesnili z obiskom maršala Focha. Obenem hoče gojiti prijateljske razmere s Čehoslovaško, Jugoslavijo in Rumunijo. Tudi z Nemčijo je pripravljena živeti v najkorektnejših odnošjih dokler bo ta uvaževala in izpolnjevala verzajski mir. O razmerah do Rusije, Litvanske in svobodnega mesta Gdansko se je izrazil nepovoljno. Armada pa da jamči najbolj za moč in obstoj poljske republike.

Rusija.

Rusija skuša pogajanja v Angleško čimprej končati. Pripravljena je skrócić svoje diplomatsko osebje v Afganistanu, Perziji, Indiji in na Kitajskem in ga imenovati v sporazumu z Anglijo.

V Londonu je priredilo delavstvo veliko manifestacijo za Rusijo. Govorilo je mnogo delavcev, ki so odločno pobijali Lord Curzonovo politiko napram Rusiji.

Bolgarija.

Bolgarski denar se je zadnji čas dvignil, kar priča o dobrem redu v državi. Zadnji čas se posebno poteguje za dohod k Egejskemu morju. Ta dohod naj bi bil tak, ki ne bi šel skozi turško ali grško ozemlje, tudi naj bi ne bilo treba graditi šele železnice in pristanišča.

Pritožbe Istre v italijanskem parlamentu. Zastopnik našega naroda v Istri, poslanec Stanger, je v seji 31. maja v italijanski zbornici govoril o postopanju italijanske vlade napram našemu elementu v italijanskih novih pokrajinah. Navajal je, kako se jemljejo našim ljudem vse pravice, celo vzgoja v šolah v materinščini. Vse hrvatske srednje šole v Istri so zaprte, povečini tudi osnovne šole. Opozarja vlado, da tako ne bo poitalijančen naš narod, ker ima preveliko narodno zavest. Poziva vlado, da stori konec krivicam.

MI IN ONI

Resnica in laž. Kdor je mož, prizna resnico tudi o nasprotniku. Bil sem torej radoveden, kako se godi slovenskim vojakom v Srbiji, o katerih je toliko vedela povčdati „Kor. Dom.“. Pravila mi je o tem oseba, ki je sama videla in skusila, kake so razmere tam doli. Slovenski fant, ki dela v Avstriji, je bil kot jugoslovanski državljani poklican k vojakom v Srbijo. Ko je doslužil vojake, se je vrnil v prejšnji kraj. Pripovedal je, kako se mu je godilo. Izgleda dobro in se je hvalil, da mu ni šlo slabo, da je imel hrane dovolj in dobre in kruha toliko, da ga je še prodajal. Kolikor je on videl, mučili niso nikogar, in če je kdo moral trpeti, je bil sam kriv, ker je bil prezabit, peneroden ali nepokoren. To pa je bila že od nekdaj v vsaki dobri armadi navada, da so zahtevali disciplino in pokorščino, in kjer ni šlo z lepa, je moralo iti zgrda. Tako je pravil fant, ki je to sam videl. Torej ni vse resnica, kar poroča „resnicoljubna“ tetka „Kor. Dom.“

Ljudsko štetje v Podjunu. Uradno so ob ljudskem štetju razglasili, naj kot jezikovno pripadnost vsakdo navede tisti jezik, v katerem kdo misli in ki ga najraje govori. Vsi vemo, da tudi naši „die Heimattreuen“ mislijo v slovenskem jeziku. Kako bi mislili v nemškem jeziku, ki ga ne znajo! Ko „govorijo“ nemško, je salata „die Salat“, zvon „der Glocke“ itd. Torej bi se po pravici morali vsi zapisati za Slovence. To bi bilo pravično in pošteno. Toda avstrijske oblasti obračajo „Kor. Dom.“ pa obrne. Zdaj izvemo, da je bilo uradno pojasnilo, kako je treba navesti jezikovno pripadnost, nepravilno in napačno in da se pri ljudskem štetju ni šlo „za vprašanje: Nемец

ali Slovenec, temveč za vprašanje: Korošec ali Jugoslovian. S tem, da so se (mnogi Slovenci) zapisali za Nemce, so hoteli reči: Mi smo Korošci, zvesti sinovi svoje domovine.“ In v resnici so vršili „domovini zvesti“ števeni komisarji ljudsko štetje prav po receptu „K. D.“. Kdor se je dal zapisati za Slovence, so ga zmerjali, da je „čuš“ in da hoče Jugoslavijo. Ljudi so strašili, da če bodo našli preveč Slovencev, bo zopet Drava meja. V njihovih očeh je bilo ljudsko štetje samo nekako očitno glasovanje za Avstrijo ali za Jugoslavijo. Kaj pa pravi oblast, ko se tako potvarjajo njene naredbe in ukazi? Toda če ste hoteli pri ljudskem štetju izvesti samo javen plebiscit, potem nobena oblast nima pravice razglašati in slepiti sveta, da je na Koroškem samo toliko Slovencev, kolikor ste jih vi našli!

DOMAČE NOVICE

Ljudsko štetje v velikovškem okolišu. Števeni komisar je prišel v slovensko hišo, vprašal to in ono in zapisoval. Glede jezikovne pripadnosti ni ničesar vprašal. Je kar sam zapisal. Žena pa, zavedna Slovenka, sama pogleda in vidi, da jih je vse zapisal za Nemce. To se je zgodilo v zavedno slovenski hiši, potem si lahko mislimo, kako je zapisoval pri nezavednih Slovincih! Ko je žena protestirala proti takemu nasilju in nepoštenosti, je rekel komisar, da kdor se zapiše za Slovence, je to toliko, kakor da glasuje za Jugoslavijo. Začel se je srditi in zmerjati slovenske časopise, to je čez „Kor. Slovenca“, češ da samo ščuva ljudi, ko vendar vrši samo hvalevredno nalogo, da dram in buči naše ljudi, da bi ostali zvesti svojemu rodu in jeziku in bi ne postali slepa števena živina (Stimmvieh) za vsenemške namene. Lahko pa rečemo, če bo kdo razglašal, da je na Koroškem samo toliko Slovencev, kolikor so jih našli ti komisarji-slovenozrci, bo to največja sleparija, kar jih je kdaj svet videl!

Celovška okolica. Že od nekdaj prihajajo na binkoštni ponedeljek slovenski romarji na božjo pot v Gospo sveto, kjer je bila za Slovence tudi slovenska pridiga. Odkar so pa na Koroškem tudi cerkev upregli v germanizacijski voz, je tudi v Gospo sveti samo nemška pridiga, akoravno je na ta dan na stotine slovenskih romarjev v staroslavnem svetišču. „Saj ne zastopimo nemško,“ so govorili Slovenci in šli iz cerkve. Naj vera peša, naj je verska brezbriznost vedno večja, da se le germanizira, je pa vse dobro.

Sele. (Razno.) Po noči med 25. in 26. majem je razsajala huda nevihta. Na Setičah je od strele poginilo 10 ovc in sicer 8 Užnikovih in 2 last drvarja Valentina Keliha. — Pri kritju strehe na pogorelem Skutovčevem hlevu je padel Zvrh. Dovjakov hlapec Franc Dovjak iz visočine kakih 7 m, pa k sreči ni dobil posebnih hudih poškodb, tako, da je še sam mogel iti domov.

Loče ob Baškem jezeru. Ni se še vrnil mir, prenehalo je samo grozno klanje; še žalujemo za našimi fanti, ki ležijo v daljni zemlji, a zvonovi se vračajo. Težko smo čakali veselega dne, ko dobimo dva nova zvonova in ko nam prvič zapojeta. Ni bil nič kaj prijazen ta dan, močno je deželovalo, a v naših srcih je sijalo solnce tihe sreče. Blagoslovil je nova zvonova preč. g. prošt iz Beliaka. Štirji botri in ravno toliko boter ter lepo število devic jima je dajalo častno spremstvo. Tri dekleta so v lepih deklamacijah pozdravila nova zvonova. Že med pridigo č. g. župnika so udarjali na naše uho njihovi lepi in ubrani glasovi. Trije zvonovi kraljujejo zopet v stolpu sv. Urha. Ko zjutraj posijejo prvi solčni žarki v našo dolinico, ko se usipajo opoldne z nebesnih višav na nas in ko se zvečer poslavljajo na daljnem zapadu: Tedaj vedno zapojejo naši zvonovi, „da sliši glas njih Jepe siva skala“ in bodo peli, „da slušajo še pozni jih rodovi: Čast Bogu, faranom hvalo!“

Sele. (Zlati poroki.) Prav izredno slovesnost smo obhajali v torek 29. maja, namrec dvojno zlato poroko. Primož Mlečnik, pd. Sp. Mlečnik in Peter Oraže, pd. Zvrh. Malej sta pripeljala svoji ženi, ki sta sestri, pred oltar v dokaz, da je po dobrih 50 letih njihova zakon-

ska vez ostala trdna kakor skala. Cerkevne slovesnosti se je udeležilo mnogo ljudi. Ženitovanje pri Mažeju je bilo prisrčno in prijetno, tudi za želodec je dobro poskrbela znana Mažejeva postrežba. Oba zlotoporočna para sta še primeroma krepka, posebno Mlečnik je kljub belim lasem še čil in postaven kot fant. Zlotoporočencem čestitamo in želimo še mnogo srečnih in prijetnih dni v starih letih!

Malošče. Minulega meseca smo pokopali krovača Janeza Krobata. Bil je jako delaven pri domači požarni brambli. Kmalu za njim je odšel v večnost kovač Gregor Feichter, ki se je smrtno ponesrečil. Umrli je v beljaški bolnici. Bil je pripeljan na domače pokopališče. Ostalim naše sožalje. Rajna pa naj počiva v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Gradec. Naše slov. kat. izobraževalno društvo „Kres“ se je začelo jako dobro razvijati. Ustanovili so se tamburaši, pomožni odsek za obožne člane, izobraževalni odsek „Kresova prosveta“. Naši Slovenci kaj radi zahajajo sem, da se po domače razgovarjajo in izražajo. Tudi zapoje včasih s posebnim veseljem tisto staro: „Jaz pa pojdem na Koroško, no na gornjo Štajersko“. Zadnjič je odbor priredil v društvenih prostorih tombolo, ki se je prav dobro obnesla. Ljubim koroškim bralcem omenimo, da obstoja naše društvo že od leta 1911 naprej. Imelo je za časa vojske in preobrata velike gospodarske težkoče, a obdržalo se je radi velike prožrtvovalnosti članov. Slov. kat. izobr. društvo „Kres“ pošilja vsem bralcem „Kor. Slov.“, posebno vsem koroškim izobraževalnim društvom, iskrene pozdrave.

GOSPODARSKI VESTNIK

Oliinate tropine. (Dalje.)

Vsaka krma v glavnem vsebuje sledeče redilne snovi: beljakovine, maščobe, snovi brez dušika, vlaknine in rudninske snovi. Beljakovine so isto kakor beljak v jajcu. Snovi brez dušika so v prvi vrsti škrob (šterka) in različni sladkorji. Ime prihaja odtod, ker ne vsebujejo dušika, kakor beljakovina. Vlaknine imenujemo celulozo in tej podobne snovi. Vlaknina je težko in samo deloma prebavljiva snov. Največ vlaknine in najmanj drugih redilnih snovi ima slama. Radi tega ima tako slabo redilno vrednost. Rudninske snovi so različne soli, ki ali služijo za tečnost krme ali pa za zidavo kosti. Seno ima toraj približno na 100 kg 86 kg suhih snovi in 14 kg vode. Nobena stvar namreč, ki jo imenujemo suho, je v resnici suha. Beljančevin ima 9 odstotkov, maščobe dva in pol odstotka. Te dve sta najdražji snovi v krmu. Vsi vemo, da moramo 1 kg mesa, 1 kg slanina, ali surovega masla ali olja dražje plačati kakor 1 kg moka. Zakaj to? Meso je sestavljeno večinoma iz beljakovin, istotako tudi jajce, ki je, kakor znano, jako redilna. Slanina, maslo, olje sestoji iz maščobe. Tudi to daje človeku moč. Moka sestoji večinoma iz brezdušičnatih snovi (škroba). Kakor človek ni močan, če zauživa samo kruh brez mesa in slanina, tako tudi goved ne uspeva tako, če mu nudimo krmo, ki obstoja večinoma samo iz brezdušičnatih snovi. Posebno zniža vrednost krme, če ima preveč vlaknin.

Mi vidimo, da imajo tropine, otrobi in žito največ maščobe in beljančevin. Ta krmila so toraj najredilnejša. Ker ima kg sena skoraj isto ceno kakor tropine, a imajo tropine skoro več kot dvojno vrednost sena z ozirom na redilnost, bomo se gotovo odločili krmiti tudi s tropinami.

Tropine imajo veliko maščobe ali olja. Radi tega razumemo, zakaj so tropine izvrstne za pitanje. Maščoba preide brez vsake izgube iz prebavila naravnost v truplo živali, kjer se nasede kot mast in slanina; pri molznicah pa preide v mleko, tvori torej mlečno maščobo, oziroma sirovo maslo. Olje je tekoče. Maščoba svinje, ki jo krmimo s tropinami v obilni meri, nam da jako mehko maščobo. Isto tako se zadrži sriovo maslo. Zato sem torej

povdarjal, da smemo krmiti tropine samo v gotovi meri.

Na mlečnost ne uplivajo vse tropine jednako. Prvovrstne so za mlečnost rapsove tropine. Priporočljivo bi toraj bilo, da se oprimmemo pridelovanja rapsa. Mnogim mogoče ta oljnata rastlina ni znana.

V naših krajih se prideluje kolikor mi je znano, v Grebinjski okolici. To seme menda daje včasih od enega kilograma tri četrt litra olja.

Makove tropine so pa izvrstne za pitanje. Sploh priporočam, da se oprimmemo pridelovanja oljnatega semena v večjem obsegu kakor dosedaj. V koliko bomo imeli še potem premalo tropin za krmiljenje, jih pa dokupimo. Ni mi znano, se li dobe tropine tudi v Celovcu. Priporočam torej gospodarski zadrugi, da jih naroči. Ker smo že pred vojno bili vajeni krmiti s tropinami, mislim, da se ni treba bati, da bi se ne razprodale.

Sedaj, ko vemo, kako je sestavljena krma, oglejmo si, koliko imajo posamezna krmila v odstotkih teh sestavin:

	suhe snovi	beljakovine	maščobe	brezdušičnatih snovi	vlaknine	rudninskih snovi
seno	85.7	9.7	2.5	41.4	26.3	6
ovsena slama	85.7	3.8	1.6	35.9	38.7	5.7
oves	86.7	10.3	4.8	58.2	10.3	3.1
palmove tropine	90.3	17.7	8.6	36.2	23.1	4
rženi otrobi	87.5	16.7	3.1	37.1	2.6	4.6

Borza. Dunaj, 4./VI. Dinar 878, dolar 70.600, nemška marka 0,89, poljska marka 1,09, češka krona 2109, ogrska krona 10,65, lira 3234, švicarski frank 12.720, francoski frank 4495, funt šterling 326.500 avstr. kron.

Curih, 4./VI. Avstr. kdona 0,0078¼, nemška marka 0,0072, češka krona 16,60, ogrska krona 0,10, lira 25,67, dinar 6,80 cent.

RAZNE VESTI

Šestdesetletnico je obhajal 29. maja dr. Ivan Šušteršič. — V minulem tednu je razsajal v Dravski dolini hud vihar, ki je izruval in polomil drevesa po gozdovih, pa tudi sadno drevje je precej prizadeto. — V Moskvi je bilo 15 georgijskihmenševikov obsojenih na smrt, ker so baje izdajali Angležem tajne vojaške naprave; v Petrogradu jih je bilo aretiranih čez 100. — Umorjeni boljševiški zastopnik Vovrovski v Lozani je imel za komunistično propagando vloženi pri tamkajšnji Narodni banki 15 milijonov franc. frankov. — Ekspresni vlak med Čito in Vladivostokom je strmoglavil z mosta reke Puruge z višine 20 m v reko. 40 potnikov je mrtvih, 180 težko ranjenih. — V papirnici v Krapicah (Gor. Šlezija) so pred kratkim montirali stroj za proizvodnjo papirja, ki producira na dan 35 ton papirja. Stroj je 52 m dolg, 5 m visok in tehta 445.000 kg. — Oblast je mariborsko in ptujsko Orjuno razpustila. — Od 16. do 23. maja se je pomnožil obtok bankovcev v Nemčiji za 473,86 milijarde na 7586,64 milijard mark.

Prevoz judenburških žrtev v Jugoslavijo.

Meseca maja 18. leta se je pripravljaj v Judenburgu 41. bataljon na odhod na laško fronto. A noč pred odhodom je izbrulnil v garniziji upor. Že so se odpravljali slovenski fantje proti Koroški v domovino, ko so prispeli Madžari. Polovili so večino upornikov in jih pretepal. Dan na to je prišlo iz Gradca že tudi vojaško izjemno sodišče.

Kot glavni netitelji upora so bili fantje Hafner, Možina, Davtovič in Štefanovič naslednji dan obsojeni na smrt. Obsodba se je izvršila v četrtek jutraj, 16. maja. Na vežbališču za barakami je bila zbrana vsa razorožena garnizija, obkoljena od Madžarov, da prisostvuje usmrtitvi. Pod prvo salvo je padel Davtovič. Njegova kri je obrizgnila madžarske rablje. Drugi Štefanovič. Miren in ponosen. Tretji Možina. Prezirljivo je vrget dokajeno smodko, stopil na morišče in padel kakor so-

kol. Zadnji je bil Hafner. Z oči je strgal zavezo, zamahnil z roko: „Zbogom fantje“... in se zgrudil. Ni bil mrtev. Še dva strela sta zadonela, toda zaman. Madžarski častnik je razmrcvarjeni žrtvi s strelom v glavo presekaj zadnjo nit življenja. Zvečer so vse štiri pokojnike skrivoma zagrebli; a v naslednjem jutru je bil njihov zatajeni grob okrašen s svežim cvetjem...

Svobodna domovina ni pozabila svojih junakov. V Ljubljani se je osnoval odbor, ki si je nadel nalogo, prepeljati ostanke judenburških žrtev v domačo zemljo. Pretekli terek se je izvršil izkop. Pred judenburško pokopališče je dospelo zastopstvo slovenskega delavstva v Judenburgu in Fonsdorfu, ki je darovalo dva lepa venca.

Krste so ob 10. uri ponoči prenesli na vlak. V Gradcu so priložili krsto z ostanke voditelja predvojne jugoslovanske omladine, dijaka Ivana Endlicherja, ki je umrl v ječi, prepričan o bodočnosti in uresničenju Jugoslovenstva. Zvečer je prispel vlak v Maribor, ki se je drugi dan svečano poklonil narodnim mučenikom.

Od Maribora do Ljubljane je bila njihova pot podobna triumfu, pogreb v Ljubljani pa kakoršen se spodobi junakom, ki so s svojo krvjo pisali prvo novo jugoslov. zgodovino. Slava jim!

10.000 ujetnikov v Mongoliji. Po dunajskih časopisih posnemamo, da se nahaja v Mongoliji približno še 10.000 ujetnikov iz bivše avstro-ogrske monarhije, ki se radi težkoč, s katerimi je združeno potovanje in prehrana, ne morejo vrniti v domovino.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

Polovična vožnja za obiskovalce izložbe. Stvar bo urejena tako, da dobi vsak obiskovalec razstave na razstavišču posebno izkaznico, na podlagi katere se bo lahko s prej kupljenim listkom za vožnjo iz kraja bivanja v Maribor lahko brezplačno peljal nazaj. Na ta način bo na eni strani izključena vsaka zloraba, na drugi strani pa je vsakemu obiskovalcu pomagano, ker mu ne bo treba prej skrbeti za legitimacijo. Za zunanje obiskovalce bo preskrbljeno dovolj stanovanj. Priporočamo pa se, da se korporativni poseti prej prijavijo odboru, da lahko že v naprej priskrbi vse potrebno. Priporočali bi našim čitateljem, da si to razstavo ogledajo, ker je tudi za nas velikega pomena in bo gotovo zadovoljila vsakega obiskovalca.

Listnica uredništva.

Reberca. Hvala za dopis. Z Vašimi nazori se popolnoma strinjamo. Vsaka krivica se maščuje. — **Žrelec.** Se je že poročalo. — **A. B. C.** Pride gotovo. — **Dertnik.** Cankova. Izjava bi se ne porabila za list. Hvala. — **Šmarjeta v R. 16./V.** Za Vaše informacije smo vam iskreno hvaležni.

Vabilo!

V nedeljo dne 17. junija ob 2. uri pop.

blagoslovljenje nove Tišlerjeve dvorane
v Št. Janžu.

Nato priredi gasilno društvo v Št. Janžu
veliko tombolo in veselico v prid gasilnemu društvu.

Vsi prijatelji vesele, poštene zabave od blizu in daleč vljudno **vabljeni!**

Načelstvo.